

Türkenaffaire zu Ruščuk [аферата съ турцитѣ въ Русчукъ]. Шосето за Балиефенди, спирали работата, когато заминавалъ, и всичко приписвали на Копиткина. Аферата съ мѣстата за малкия дворецъ, били платени два пѣти на турчинитѣ. Азъ добавихъ, че стариятъ градски съветъ на Трайковича нѣмаше архива — ihr Archiv waren ein Paar Brantweinflaschen [неговата архива се състоеше отъ нѣколко ракийни шишета]. Князътъ отъ своя страна правѣлъ доста концесии, подписалъ толкова работи противъ волята си, напр. закона за изключването на Грекова отъ адвокатство, мислѣлъ, че тѣ ще направятъ концесия другаде, ала нищо. Хората, препоръчани отъ него, били всѣкога преследвани. Азъ му отговорихъ, че работата е скръбна, allmachts und gottähnlichkeitsschwindel, Bulgarien als Grossmacht [игра съ всемогъщество и богоподобие, България като Велика сила]. Князътъ продължи, като каза, че при пѣтуването си видѣлъ, че България въ чужбина е съвършено дискредитирана, само него и Еренрота смѣтали за хора, всичко останало за зулуси. — Вчера вечеръ Сарафовъ билъ у княза. Билъ съвършено побърканъ. Азъ добавихъ, че той е ein grüner Student, sehr kindisch [единъ зеленъ студентъ, още дете]. Сарафовъ говорилъ противъ законността на цѣлата постѣпка. Актътъ не билъ подписанъ отъ Каравелова, ами отъ Еренрота; Каравеловъ бѣше боленъ, повиканъ — не дойде, времето течеше, не можеше да се чака. Следъ това той казалъ, че оставката си князътъ трѣбвало да предложи на обикновеното Народно събрание и едва тогава да се свика Велико народно събрание. Wenn man nichts Ärgeres herausfinden kann, gut [ако не можеше да се измисли нѣщо по-лошо, добре]. Подиръ това Сарафовъ се впусналъ да оплаква нещастното отечество, das arme Volk wird seiner Rechte beraubt [на клетия народъ се отнемали правата], по-добре щѣло да бжде да останѣлъ подъ турцитѣ, отколкото този срамъ, искалъ да се изсели отъ България, вайкалъ се, zwing sich zu weinen [мжелъ се да плаче]. Имало слухове отдавна, че такова нѣщо се готвѣло. Грековъ, каже, писалъ нѣкому си, че князътъ мислѣлъ да свика Велико народно събрание и т. н. Князътъ му отговорилъ: „Ja, wenn man fremde Briefe eröffnet und liest, so wird man darin freilich manches unangenehme für sich herauslesen“ [разбира се, когато се отварятъ и четатъ чужди писма, човѣкъ естествено ще намѣри въ тѣхъ и нѣщо неприятно за себе си]. „Er war sehr aufgeregt und plauschte alle seine Geheimnisse“ [той бѣше много възбуденъ и си изказа всичкитѣ тайни]. Най-после князътъ му казалъ: „Ich empfehle mich“ [сбогомъ] и Сарафовъ си излѣзълъ, tout ébahi et égaré [цѣлъ смаянъ и побърканъ]. Между другото Сарафовъ казалъ, че народътъ въ Великото народно събрание щѣлъ да бжде противъ него. Князътъ му отвърналъ, че той очаква агитация